

Grozījumi Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā

Izdarīt Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2020, 110.A, 140., 193., 211.A, 247.A nr.; 2021, 58., 63.A, 84.B, 102B, 139.1 nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“(1) Valsts institūcijas un privātpersonas sniedz pakalpojumus, ievērojot šajā likumā noteikto kārtību, kā arī Ministru kabineta noteiktos epidemioloģiskās drošības pasākumus.

(2) Valsts institūcijas izsludinātās ārkārtējās situācijas laikā atliktās lietas izskata prioritāri, ja vēlāk saņemta lieta nav skatāma steidzami.”

2. Izslēgt 7.¹ pantu.

3. Papildināt likumu ar II¹ nodaļu šādā redakcijā:

"II¹. nodaļa

Epidemioloģiskā drošība darba vidē

7.² pants. (1) Darba devējs darbu klātienē organizē, ievērojot Ministru kabineta noteiktos epidemioloģiskās drošības pasākumus un Ministru kabineta noteiktās prasības par sadarbspējīga sertifikāta, kas apliecina vakcinācijas vai pārslimošanas faktu (turpmāk – vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts) nepieciešamību noteiktām profesiju grupām darba (amata, dienesta) pienākumu pildīšanai.

(2) Darba devējs izvērtē katra darbinieka (amatpersonas), tostarp brīvprātīgo un personu ar ārpakalpojuma līgumiem, darba (amata, dienesta) pienākumus un darba apstākļus klātienē, nosakot inficēšanās risku un iespējamo risku citu cilvēku veselībai.

(3) Darba devējam, pamatojoties uz šā panta otrajā daļā minēto inficēšanās risku izvērtējumu darba vietā, vērtējot katru gadījumu individuāli un ņemot vērā samērīguma, tiesiskuma un vienlīdzības principu, ir pienākums prasīt, lai šādos gadījumos darbiniekam (amatpersonai) būtu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts:

1) ja darbinieks (amatpersona) darba (amata, dienesta) pienākumu pildīšanas laikā ir tiešā saskarsmē ar klientiem, nonāk fiziskā kontaktā vai ilgstoši atrodas tuvāk par diviem metriem no klienta vai vairāki darbinieki (amatpersonas) darba (amata, dienesta) pienākumus veic ilgstošā savstarpējā saskarsmē, nonāk fiziskā kontaktā vai ilgstoši atrodas tuvāk par diviem metriem;

2) ja darbiniekam (amatpersonai) ir paaugstinātas iespējas inficēties, atrodoties tiešā saskarsmē un kontaktējoties ar lielu skaitu personu, kuru veselības stāvoklis nav zināms;

3) ja darbinieka (amatpersonas) klātienes darba (amata, dienesta) pienākumi ir kritiski svarīgi sabiedrībai, kā arī uzņēmuma vai iestādes darbības nepārtrauktības nodrošināšanai.

7. ³ pants. (1) Darba devējs nosaka darbinieku (amatpersonu) amatus vai kategorijas, uz kurām attiecas šā likuma 7.² panta trešajā daļā minētie nosacījumi, un informē par to darbiniekus (amatpersonas). Darbiniekiem (amatpersonām) ir pienākums informēt darba devēju par vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta esību un pienākums to uzrādīt darba devējam tā noteiktajā kārtībā.

(2) Ja darbinieks (amatpersona) nav ieguvis vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu kas nepieciešams darba (amata, dienesta) pienākumu izpildei, tas ir pietiekams pamats uzskatīt, ka šī persona neatbilst veicamajam darbam (ieņemamam amatam).

(3) Ja darbiniekam (amatpersonai) šā likuma 7.² panta trešajā daļā minētajos gadījumos nav iegūts vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts, darba devējs ar darbinieka (amatpersonas) piekrišanu pārceļ darbinieku (amatpersonu) citā piemērotā darbā vai amatā vai nodrošina darbinieka (amatpersonas) darba (amata) pienākumu veikšanu attālināti uz laiku līdz vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta iegūšanai, bet ne ilgāk kā uz trim mēnešiem. Ja pēc pārceļšanas samazinās darbinieka (amatpersonas) darba samaksa, darba devējam ir pienākums izmaksāt darbiniekam (amatpersonai) iepriekš noteikto darba samaksu, bet, ja darbiniekam noteikta akorda alga, – vidējo izpeļņu, vienu mēnesi pēc pārceļšanas dienas.

(4) Ja šā panta trešajā daļā minēto pārceļšanu vai iespēju darbiniekam (amatpersonai) darba (amata) pienākumus veikt attālināti uz laiku līdz vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta iegūšanai objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams īstenot vai darbinieks (amatpersona) nepiekrīt šādai pārceļšanai vai attālinātai darba (amata) pienākumu veikšanai, darba devējam ir tiesības līdz brīdim, kad darbinieks (amatpersona) iegūst vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, darbinieku (amatpersonu) atstādināt no darba (amata), par atstādināšanas laiku viņam neizmaksājot darba samaksu. Darba devējam, izņemot darba devēju valsts pārvaldē, ir tiesības par atstādināšanas laiku saglabāt darba samaksu. Aizliegts atstādināt darbinieku (amatpersonu) no darba ilgāk par trim mēnešiem.

(5) Ja pēc maksimālā atstādināšanas laika vai šā panta trešajā daļā paredzētā laika darbinieks (amatpersona) bez attaisnojoša objektīva nav ieguvis vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, darba devējam, ja nav iespējams darbinieku (amatpersonu) nodarbināt citā darbā (amatā) tai pašā vai citā uzņēmumā (iestādē), ir tiesības nekavējoties ar viņu izbeigt darba (dienesta) tiesiskās attiecības, izmaksājot

atlaišanas pabalstu viena mēneša darba algas (mēnešalgas) apmērā, bet, ja darbiniekam noteikta akorda alga, – viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā.

(6) Darbiniekam, kurš nav ieguvis vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu un nav piekritis pārcelšanai citā piemērotā darbā, ir tiesības uzteikt darba līgumu, neievērojot Darba likuma 100. panta pirmajā daļā noteikto termiņu. Amatpersonai, kura nav ieguvusi vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu un nav piekritusi pārcelšanai citā piemērotā amatā, ir tiesības nekavējoties izbeigt dienesta attiecības.

(7) Darba devējam aizliegts izbeigt darba tiesiskās (dienesta) attiecības, pamatojoties uz šā panta piekto daļu, ar grūtnieci, kā arī ar sievieti pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, bet, ja sieviete baro bērnu ar krūti, – visā barošanas laikā, bet ne ilgāk kā līdz bērna divu gadu vecumam. Ja grūtnieci, kā arī sievieti pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, bet, ja sieviete baro bērnu ar krūti, — visā barošanas laikā, bet ne ilgāk kā līdz bērna divu gadu vecumam, atbilstoši šā panta trešajai daļai nav iespējams pārcelt citā piemērotā darbā (amatā), darba devējam ir pienākums uz laiku piešķirt šādai darbiniecei atvaļinājumu. Šādi piešķirta atvaļinājuma laikā darbiniecēm tiek saglabāta iepriekšējā vidējā izpeļņa.

(8) Ministru kabinets nosaka izņēmumus prasībai par vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāta esamību darba (amata, dienesta) pienākumu pildīšanai klātienē saistībā ar personas veselību.

7.4 pants. Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai darbavietās darba devējs nodrošina attālinātā darba iespējas nodarbinātajiem, ja darba specifika to pieļauj. Ja darbavietā klātienē tiek veikti darbi, darba devējam ir pienākums noteikt pasākumus Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai darba vietās, noteikt atbildīgo par šo pasākumu ieviešanu, kā arī nodrošināt nodarbinātajiem nepieciešamos individuālos aizsardzības līdzekļus. Darba devējam ir pienākums informēt nodarbinātos par darbavietā ieviestajiem Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanas pasākumiem.

4. 32.pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus un skaitļus “līdz 2021.gada 31.decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2022.gada 30.jūnijam”;

aizstāt otrajā daļā vārdus un skaitļus “līdz 2021.gada 31.decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2022.gada 30.jūnijam”.

5. Papildināt VI nodaļu ar 49.⁶ pantu šādā redakcijā:

“49.⁶ (1) Ministru kabinets atbilstoši Ārstniecības riska fonda atlīdzības izmaksas principiem un noteiktajiem apmēriem nosaka kompensācijas piešķiršanas un izmaksas kārtību, ja Covid-19 vakcīnu blakusparādību rezultātā nodarīts smags

kaitējums pacienta veselībai vai dzīvībai, kā arī kārtību, kādā atlīdzina izdevumus kas saistīti ar ārstniecību, ja ārstniecība ir bijusi nepieciešama, lai novērstu vai mazinātu nodarītā smagā kaitējuma sekas.

(2) Pacienta atlīdzības prasījumu, ja Covid-19 vakcīnu izraisīto blakusparādību dēļ nodarīts smags kaitējums pacienta veselībai vai dzīvībai (arī morālais kaitējums), kā arī par šī panta pirmajā daļā noteikto ar ārstniecību saistīto izdevumu atlīdzināšanu, izskata un lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts atlīdzības prasījums. Ja nepieciešams pieprasīt, savākt un izvērtēt papildu informāciju, atlīdzības prasījuma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas termiņš var tikt pagarināts līdz vienam gadam.

(3) Pacients atlīdzību par viņa dzīvībai vai veselībai nodarīto smago kaitējumu saistībā ar Covid -19 vakcīnas izraisīto blakusparādību, kā arī ar to saistītajiem ārstniecības izdevumiem pieprasa ne vēlāk kā divu gadu laikā no kaitējuma atklāšanas dienas, taču ne vēlāk kā trīs gadu laikā no vakcīnas saņemšanas dienas. Šajā pantā minēto atlīdzību neizmaksā, ja pacients atlīdzību par viņa dzīvībai vai veselībai nodarīto kaitējumu, kā arī par viņam radītiem ārstniecības izdevumiem jau ir saņēmis civilprocesa vai kriminālprocesa ietvaros.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 25.punktu šādā redakcijā:

25. Šā likuma II ¹nodaļa stājas spēkā 2021.gada 15.oktobrī. Līdz 2021.gada 25. novembrim personas, kurām saskaņā ar šā likuma 7.² pantu darba pienākumu veikšanai ir nepieciešams vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts, var veikt darba pienākumus ar testēšanas sertifikātu, ko veic atbilstoši Covid-19 testēšanas algoritmam.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.